

har foreslaaet dem optagne paa passende Steder, og ikke paa eet Sted; vi have af de tidligere anførte Grunde anseet det for rettest at optage disse 2 Bestemmelser paa det Sted, hvor vi have foreslaaet dem, og ikke paa samme Sted som de andre. Med Hensyn til hvad den ærede Ordfører har talt om den mindre heldige Titel, som vi have foreslaaet til Lovudkastet, saa er det vistnok, at de 5 ærede Landthingsmænd, som have stillet Forslaget i Forening med mig, heller ikke troede, at det var en heldig Titel, men naar vi først kom til at see hvad der kom til at staae i Loven, saa troede vi nok, at vi senere skulde finde en Titel, som var passende dertil, og i den Henseende troede vi ogsaa at turde haabe, at det ærede Udvalg vilde os sin sagkyndige Bistand dertil.

Orsted: Skjøndt det efter den Bøtering, der allerede er foregaaet i Sagen, ikke kan have synderlig Interesse for mig at tale om de enkelte Paragrapher, saa kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig betænkeligt at optage saadanne enkelte Bestemmelser i en Lov idetmindste efter den Hensigt, som de Mænd, der have stillet Ændringsforslaget, have antydet, at det var en Lov om Colonialraadet, hvorved man ikke har vidst, at sammenføie Gjenstanden for de andre Hovedbestemmelser uden ved et „med videre“; men foruden dette skal jeg bemærke, at det forekommer mig synderligt, naar man ved Loven Intet gjør for at ordne de saa aldeles uordnede Forhold, som ere i Vestindien med Hensyn til Domstolene, man dog forkynder, at den dømmende Magt er hos Domstolene. Man har næsten, naar man undtager Landsoverretten, ikke een Ret endnu, som er besat med een af Kongen beskiftet Dommer, og indrettet saaledes, som det efter Loven skulde, og hvorledes det skal være for Fremtiden, er noget, som man ikke vil gaae ind paa, men derimod byder man, at den dømmende Magt skal blive hos Domstolene, det vil sige hos de Personer, som for nærværende Tid ere Dommere, eller for Fremtiden dertil ville blive ansatte, men det er derhos ogsaa tidligere bemærket, hvorledes det virkelig ikke gaaer an paa de vestindiske Colonier at sige, at den dømmende

Magt ene er hos Domstolene, og at Gouverneuren kun har den udøvende Magt; thi efter den der gjældende Retstilstand er der mange vigtige Tilfælde, som i deres Natur ere Retsager, som afgjøres af Gouverneuren. Hvis man vil forandre dette, er det en ganske anden Sag; men det bør stee efter en nøiagtig Overveielse, og det bør ikke stee ved saadanne løse og almindelige Sætninger, som i Almindelighed ere lidet betydende. Den Parallel, som disse Paragrapher skulde give med Grundloven, forekommer mig endnu mere at tale derimod, fordi det skulde give Loven et Udseende, som aldeles ikke stemmer overeens med dens Indhold. Jeg vil ogsaa her bemærke, hvorledes man har fundet sig generet ved at følge denne Analogie; thi, istedetfor at i Grundloven den udøvende Magt kommer først, og siden efter den dømmende, hvilket man vil finde i alle andre Constitutioner, saa har man her sat den dømmende Magt først, og den udøvende Magt sidst. Det hidrører vistnok fra, at man har villet, at Gouverneuren ikke i den Forstand skulde have den udøvende Magt, som Kongen har den. Han har kun den af Kongen ham tillagte Myndighed, som heller ikke gaaer ud paa at bruge eller ordne den udøvende Myndighed i Landet, som han bedst veed; men han staaer paa et vist, rigtigt nok det høieste, Trin, og de øvrige Myndigheder staae paa et andet Trin. Der er vistnok flere Bemærkninger, hvortil denne Paragraph kunde give Stof; men jeg skal ikke fremsætte dem, da jeg efter det Ufsald, som de foregaaende Afstemninger have faaet, ikke kan ansee det for vigtigt.

Finantsministeren: Foraaavdi den sidste høitærede Taler, ved at imødegaae de 2 stillede Ændringsforslag, har berørt de nærmere factiske Forhold paa Colonierne, være det mig maaskee tilladt at bemærke, — skjøndt den midlertidige Besættelse af Domainembederne hovedsageligen skriver sig fra en Periode, for hvilken jeg ikke bærer Ansvar —, at Domstolene ere der dog, uagtet der er endeel Constituerede, der sidde paa disse Stole. Men jeg vil tillade mig at bringe i Erindring, at ogsaa i det forhenværende kongelige danske Cancellies Tid var det ingenlunde ualmindeligt, at der vare Constituerede, der sad paa